

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm XXXIX. Illa

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

ver. eligatur, contra Compostell. quem refert & non improbat Baldus hic n. 2. Sed neque permittere poterat Legatus, ut statim post ingressum Religionis, interiecto paruo tempore, in quo experimenta & notitiam rerum necessariam capere aliquis non potuit, etiam emissâ professione eligeretur: cum neque ipse Pontifex, quamuis urgente necessitate, id concedendum esse duxerit.

Dico II, Spectato iure nouo, dispensare non potest Legatus, alijsue Papâ inferior, ut qui professionem regulæ, eamque expressam, post annum probationis continuum exactum, non edidit, in Abbatem eligatur, iuxta Trid. Concil. sess. 25. cap. 21. de Regular. At verò mox post professionem, nō opus videtur esse dispensatione, sed interdum causæ cognitione, & approbatione, ne electio, tanquam facta de persona minùs experta & idonea, oppugnari queat.

CAPITVLVM XXXIX.

Illa.

PARAPHRASIS.

Innoc. III. Papa confirmat quandam electionem tanquam canonicam, nō obstante, quòd quidam Electores, excommunicatione simplici, siue minore, videl. eâ, quæ ob communicationem cum excommunicato contrahitur, affecti fuerint: Addit verò ad cautelam, si aliquis exinde defectus in electione interuenisset, se eum ex plenitudine potestatis supplere.

SYMMARIVM.

1. Excommunicatio minor non priuat aliquem iure electionis.
2. Priuat autem excommunicatio maior, & quidem non tantum passiuâ, sed etiam actiuâ.
3. Electoribus absque necessitate & protestatione admittentibus excommunicatum non toleratum ad electionem, electio ex communi DD. sententia irrita est.

4. Si in electione, aut alio actu sine contractu defectus aliquis ex possumis inuis constitutione pendens interueniat, Princeps, qui in spiritualibus est Rom. Pontifex, ex plenitudine potestatis eum supplere potest, quâ tamen vti non est censendus cum prauicio terrij.

NOTANDVM I. Excommunicatio minor non priuat aliquem iure electionis. Ita colligitur ex hoc c. & docent DD. communiter, cum Gl. in not. Ratio est: Quia minor excommunicatio, quæ & simplex appellatur, non priuat hominem communicatione fidelium, sed tantum participatione Sacramentorum, c. vlt. de cler. excomm. ministrante: Vbi tamen additur, quòd talis eligi non debet, adeò, ut si scienter electus fuerit (id est, sciens suam excommunicationem, sicuti explicauit Theol. moral. lib. 7. tr. 5. p. 2. c. 3. n. 5.) eius electio irritanda sit.

De maiore autem excommunicatione, quòd repellat hominem ab electione, non tantum passiuâ, sed etiam actiuâ, colligitur ex c. cum dilectus 8. vbi id docui not. 4. & 5. de consuet. & c. cum inter 16. vbi id docui not. 7. hoc tit. & tradunt Doctores in c. vlt. Ne Sede vacante in 6. per eum textum.

Hic autem, & in supra cit. c. vlt. & in 1. vlt. de Procurator. disputant, num electio irrita sit, si Electores absque necessitate, & protestatione, secum ad eligendum admittant excommunicatum non toleratum? Et plerique affirmant, uti videre licet apud Innoc. hic n. 3. Abb. n. 7. Suarez de censur. disp. 14. sect. 2. n. 13. & seqq. qui denique propter auctoritatem DD. & textum cit. c. vlt. eandem sententiam sequendam esse existimat. Veruntamen cum hæc electionis nullitas nusquam expressa sit, ideo contrarium defendit P. Ægidius Coninck tom. 2. de Sacram. disp. 14. dub. 10. n. 93. ita tamen, ut Superior in pœnam, eiusmodi electionem rescindere possit. Sed agam de hac quæst. ex instituto in cit. c. vlt. Ex hoc autem c. pro communi sententia arbitror coniecturam capi posse; Cum enim Pontifex quodammodo indubium reuocet, num electio exinde

defectum patitur, quòd electores quidam minore excommunicatione affecti fuerint, pro certo habere videtur, si in maiore excommunicatione fuissent, electionem irritam futuram fuisse.

NOTANDUM II. Si in electione, aut alio actu siue contractu, defectus aliquis expositiui iuris constitutione pendens, interueniat, Princeps, qui in spiritualibus est Romanus Pontifex, ex plenitudine potestatis, eum supplere potest; id est, efficere, vt rarus & validus existat, perinde ac si ab initio legitime fuisset institutus. Sic colligitur ex c. isto, & tradit hic Anton. n. 3. Abb. n. 3. Card. Zabarella in Clem. Pastoralis, §. Cæterum not. 3. de sent. & re iudic. Quare dicere interdum solent Canonistæ; quòd *Papa facere potest ex non ente ens*, quando videl. ex certa scientia seu de plenitudine potestatis, actum inuolidum confirmat, seu potius innouat, & validum reddit. Verùm tali potestate vt censendum non est cum præiudicio tertij, iuxta ea quæ dixi in c. quæ in ecclesiam 7. de Constitut.

CAPITVLVM XL.

Scriptum.

PARAPHRASIS.

Cum in discordia ad ecclesiam Constantino-politanam ex vna parte Archiepiscopus Eradiensis postulatus fuisset, ex altera verò parte S. Plebanus S. Pauli de Venetijs electus, vtraque pars tam postulantium, quam eligentium, ad Sedem Apostolicam missis Procuratoribus, causam suam defenderunt. Sed quia Pontifex Innocent. III. ex transmissis & relatis coram se plenam controuersie cognitionem assequi non potuit, eam proximo Notario suo commisit, mandans eidem, vt diligentissime inquirat: Venetijs quidem de moribus postulati & electi; quia ibi nati & educati fuerunt; Constantinopoli verò, vbi postulatio & electio peractæ, de studijs postulantium, atque eligentium, deque

cæteris rebus, quæ ad causæ instructionem pertinere poterant. Tum verò, si partes in eum vt Iudicem consentiant, procedat hoc modo: Si constiterit, rem ita se habere, sicuti Pontifici relatum fuerat, quòd Canonici consenserint, vt septem Præpositi, per se, vel per alios, ad electionem admitterentur, duo item Procuratores pro cæteris Conuentialium ecclesiarum Prælati; tunc si tot eo tempore Prælati fuerint, vt eorum voces, vnà cum suffragijs septem Præpositorum, & nouem Canonicorum, (quos constat in postulatione Archiepiscopi consensisse) duplo maiorem numerum facerent, quàm erat numerus Electorum Plebani, videl. sedecim; dictam postulationem, dummodò postulatus dignus sit, Apostolica auctoritate admittat. Sin autem ad faciendum numerum duplo maiorem postulantium vota simul iuncta non ascendunt, tum electionem Plebani confirmet, si indignus non sit. Quòd si verò duplo maior numerus postulantium repertus fuerit, sed qui postulatus est, indignus; tum vtramque, postulationem videl. & electionem, reprobet, præterquam si omnes, aut maior pars postulantium deliquerint postulando indignum; hoc in casu electionem confirmet, si electus idoneus est; quippe cum illis priuatis ius eligendi ad alios deuolutum sit.

SUMMARIUM.

1. Electores electionem, vel postulationem suam coram Superiore prosequi possunt, petentes, vt ea si canonica sit, admittatur, vel confirmetur.
2. Præpositus ecclesie Cathedralis, si non sit etiam Canonicus, non habet vocem in Capitulo, nisi aliud obrineat consuetudo.
3. Ad electionem Prælati potest quispiam mittere non tantum vnum, sed plures; & hi possunt à pluribus constitui, quorum nomine ac loco plura suffragia habeant.
4. Si postulatio cum electione concurrat, vt illa admittenda sit, debent due partes

V u

Capi-